

Publicerad 2009-09-05 03:07 av Jacus

En nykter insikt

Aldrig vi igen

Vi gick på samma fest, utklädda till de vänner vi var långt innan vi älskat varandra. Det var ingen maskerad men en cyniker skulle väl ifrågasätta om det fanns några fester som inte var maskerader. En vuxen människa skulle väl dock ifrågasätta sagda cyniker och be honom att sluta vara så jävla emo-cynisk och noir.

Vi var på samma fest hur som helst, Sussie och jag. Vi gjorde slut för ett halvår sedan och vi var båda officiellt över varandra. Det var tre år vi delade tillsammans, bästa vänner, älskare, själsfränder och allt vad man kallade varandra. Det sistnämnda var märkligt med tanke på hur olika vi ändå var och ännu är varandra. Sussie var min första flickvän. Jag var hennes kanske tjugofemte pojkvän. Jag intalade mig att åldern var det som spelade roll och att hennes tidigare förhållanden varit tonårsromanser och andra flyktiga möten. Det var både naivt och orättvist såhär i efterhand, men vad finns det för mening med att ge ens kärestas tidigare romanser samma vikt som den vi hade tillsammans?

Det tog tre månader innan Sussie hittade någon ny, och detta varade i sin tur i tre månader. Hon föll in i sina gamla mönster och jag in i mina. Det var svårt att acceptera hennes syn på kärlek, sex och förhållanden även fast vi flera gånger diskuterat hur man inte kan äga någons förmåga att älska och känna, hur varje möte två individer emellan är unikt. Hur många man än möter efter varandra kommer inte kunna påverka minnet av det som just vi hade. Det är vackra och förnuftiga ord. De går bra ihop med maskeraddräkten vi båda bar till festen.

Ni vet alla hur den vanliga förfesten som aldrig bär av någonstans går till, va? Vi sitter i vardagsrummet och värmer med starköl, Gin&Tonic, rödvin, chips och Guitar Hero: World Tour. Vi minglar, skämtar, går på toa, tar en cigg, blandar grogg och sjunger för full hals till en Billy Idol låt. Klockan 23:30 funderar några på att gå till puben, men de är lätta att övertala. Klockan 02:30 går vi hemåt. Jag och Sussie ska åt samma håll. Tankarna susar i min fulla skalle om hur otroligt mycket jag vill känna hennes smak och tyngen av hennes bröst, medan varje fiber av mitt förnuft säger något annat. Hela kvällen har varit ett förspel och vi ska hemåt för att ha vad Sussie tycker är kompromisslöst fyllesex, vad jag tycker är en atombomb. Jag säger det åt henne, och vad jag säger åt henne är för henne en atombomb, för mig en iskall sanning som gör mig illamående.

- "Jag vill inte ha dig. Inte nu."

Kvällen har redan gått åt helvete eftersom vi står här och vi båda måste inse att det är kört redan innan repriserna kan börja. Om detta vart tre månader efter vårt uppbrott hade jag följt med dig och extasen upp. Nu har jag bara den smärtsamma självinsikten. Jag är inte som dig. Inte nu och kanske aldrig. Om du ska bli som jag måste du bli äldre och friskare så att du kan hålla kvar vid den där känslan vi hade i början; att vi aldrig kommer behöva någon annan än varandra. Om jag ska bli som dig måste jag träffa och älska mängder av kvinnor innan jag kan bli så frigjord som dig. Inget av detta kommer någonsin att hända och det enda som skulle hända om jag följde med dig upp nu är ånger. Så när jag sa att jag inte vill ha dig nu, så var det kanske en underdrift. Jag vill ha dig i en idealvärld där vi inte är människor utan bara älskande änglar som inte vet

annat än fröjden av tvåsamhet. Här är vi bara människor. Människor som ser det förgängliga i tvåsamheten.

~~Jag älskar dig, Sussie. Jag kommer alltid att älska dig. Vi kommer aldrig vara vi igen.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jacus med Poeter.se id #27941 innehar upphovsrätten